

på rimelige vilkår. Om de foreliggende muligheder er jeg naturligvis rede til at give nærmere oplysninger under den udvalgsbehandling, folketinget formentlig vil give forslaget.

Den danske økonomi undergår i disse år en strukturforandring. Den forstærkede industrialisering, der er en nødvendig forudsætning for at opretholde en høj beskæftigelse her i landet, kan bedst finde sted, såfremt den danske økonomi fortsat er præget af økonomisk ekspansion.

Da to af vore vigtigste eksportindtægter, salgindtægten for landbrugseksporten og skibsfartens valutaindtægter, har været stagnerende i de seneste år, har den stigende indenlandske aktivitet skabt et stærkt pres på vare- og tjenestebalancen over for udlandet. Da mange af de industrielle investeringer, der er nødvendige som led i strukturforandringen af den danske økonomi, er meget kapitalkrævende, er det regeringens opfattelse, at det med de forholdsvis ugunstige vilkår for landbrugets og skibsfartens valutaindtjening har været naturligt at søge at supplere de løbende valutaindtægter med en låntagning i udlandet. Medmindre der sker en ændring i eksportvilkårene for landbruget og skibsfarten, vil der utvivlsomt endnu i nogle år være et behov for, at Danmark i et vist omfang søger at udnytte de foreliggende muligheder for at importere kapital fra udlandet. Jeg vil dog gerne tilføje, at selv om en låntagning i udlandet vil kunne bidrage til at mindske presset på den danske betalingsbalance, vil det ikke efter regeringens opfattelse være forsvarligt eller ønskeligt at søge at dække et stort underskud på den løbende betalingsbalance ved låntagning i udlandet. Da lånemulighederne i udlandet i sig selv er begrænsede, vil dette heller ikke være muligt. En moderat udenlandsk låntagning vil imidlertid kunne være et værdifuldt supplement til en nødvendig stabiliseringspolitik på det økonomiske område. Jeg kan tilføje, at Danmarks offentlige udenlandske obligationsgæld ved udgangen af 1961 udgjorde ca. 1.500 mill. kr. Dette svarer stort set til størrelsen af Danmarks offentlige udenlandske gæld ved udgangen af 1938. Da nationalproduktet imidlertid er forøget meget stærkt i de mellemliggende år, er den udenlandske gæld målt i forhold til nationalproduktet faldet fra ca. 18 pct. i 1938 til ca. 3 pct. i 1961.“

Lovforslaget mødte ved 1. behandling tilslutning fra regeringspartierne og — omend med et vist forbehold — socialistisk folkeparti, mens venstre og det konservative folkeparti ønskede sagen nærmere overvejet, før de tog endelig stilling til den; særlig ønskede de klarlagt, om nationalbanken anså den påtænkte lånoptagelse for formålstjenlig. De uafhængige kunne tiltræde, at der låntes penge i udlandet til investering i elværkerne, men fandt det uforsvarligt, at man herudover optog statslån i udlandet til styrkelse af valutastillingen.

Efter 1. behandling henvistes lovforslaget til finansudvalget,